

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

BSO & FAZILSAY

Murat Cem ORHAN ŞEF | CONDUCTOR

Fazıl SAY PİYANO | PIANO

29 HAZİRAN June 2024

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Odeon

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Kural olarak, geç girişlere sadece alkış sırasında izin verilecektir. Sanatçı ve dinleyicilerimizin konsantrasyonunu bozmamak adına etkinlik başlangıcından en az 15 dakika önce konser salonuna gelinmesi tavsiye edilir.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

As a principle, latecomers will be admitted only during the applause in the program.

It is recommended that you arrive at the concert hall at least 15 minutes before the activity starts to avoid any distraction to the artists and audience.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

L. van Beethoven

Egmont Overture Op.84

C. Saint-Saëns

Piano Concerto No.2, Op.22

- I. Andante sostenuto
- II. Allegro scherzando
- III. Presto

ara - interval

A. Dvořák

Symphony No.8, Op.88

- I. Allegro con brio
- II. Adagio
- III. Allegretto grazioso – Molto Vivace
- IV. Allegro ma non troppo
- V. Presto

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Murat Cem Orhan şef conductor

Türk orkestra şefi ve bestecisi Murat Cem Orhan, 2022-2024 yılları arasında İBB Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nun Sanat Direktörü ve CRR Senfoni Orkestrası'nın şefliğini yapmıştır.

İstanbul'da yaşayan ve Fransızca, İngilizce ve İtalyanca dillerinde akıcı olan Orhan, Türkiye'deki tüm orkestraları ve opera evlerini birçok kez yönetmiş ve son yıllarda uluslararası başarılarla imza atmaya başlamıştır.

Uluslararası konserlerinin arasında, Sofya Filarmoni Orkestrası, Zielona Góra Filarmoni Orkestrası, Pori Sinfonietta, Slovak Radyo Senfoni Orkestrası, Arnavutluk Radyo Televizyon Senfoni Orkestrası, Liepāja Senfoni Orkestrası, Azerbaycan Opera Orkestrası, Heidelberg Senfoni Orkestrası ve Sinfonica Città di Grosseto yer almaktadır. Ayrıca 2024 yılında Olten Filarmoni Orkestrası ile Amsterdam Concertgebouw'da konser vermiş seyirci ve eleştirmenlerin yoğun beğenisiyle karşılaşmıştır.

2023 Kahramanmaraş depreminde etkilenen müzisyenlere enstrüman sağlamak amacıyla İstanbul Müzik Festivali girişimi kapsamında özel bir projede Metz Grand Est Ulusal Orkestrası ile iş birliği yapmıştır. Aynı yıl İtalya Pavia'da bulunan Teatro Fraschini'nin Preludi D'Autunno Festivali çerçevesinde CRR Senfoni Orkestrası ile İtalya'da Ulvi Cemal Erkin, Ferit Tüzün, Turgay Erdener ve Cemal Reşit Rey gibi Türk bestecilerinin eserlerini içeren bir programla konser vermiştir. Yayınlanan kayıtları arasında Bülent Evcil'in solist olduğu Türk Flüt Konçertoları yer almaktadır.

Opera evlerindeki deneyiminin yanı sıra geniş bir senfonik repertuvara sahip olan Orhan, Fazıl Say, Maxim Vengerov, Sabine Meyer, Boris Berezovsky, Pietro Spagnoli, Dmitry Shishkin, Dag Jensen, Lucas Macías Navarro, Bruno Schneider, Alban Gerhardt, Kristóf Baráti, Hanna-Elisabeth Müller, Joë Christophe ve daha birçok ünlü sanatçı ile konserler yönetmiştir.

Orhan, N.F. Eczacıbaşı Ulusal Beste Yarışması'nda (2010/2012) iki kez birincilik ödülü kazanmıştır. Ayrıca, çocuklar için üç müzikali bulunan besteci, 2018 yılında Nazım Hikmet'in epik şiiri "Kuva-yi Milliye"den esinlenerek "Kuva-yi Milliye'nin İnsan Manzaraları" adlı bir oratoryo bestelemiştir.

Murat Cem Orhan, 2018'de Paris'te düzenlenen 4. Svetlanov Orkestra Şefliği Yarışması'nda finalistler arasında yer almıştır. Orkestra şefliği eğitimini İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuarı'nda Maestro Antonio Pirolli'nin rehberliğinde sürdürmüş, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuarında Prof. Rengim Gökmen'in orkestra şefliği sınıfından mezun olmuştur. Ayrıca, Polonya'da Maestro Jorma Panula, Budapeşte'de Maestro Alparslan Ertungealp, Accademia Chigiana Musicale'de Maestro Michel Tabaschnik ve New York Metropolitan Operası Korosu Şefi Maestro William Hicks tarafından düzenlenen orkestra şefliği ustalık sınıflarına katılarak uzmanlığını geliştirmiştir.

Turkish conductor and composer Murat Cem Orhan was the Artistic Director of IBB Cemal Reşit Rey Concert Hall and conductor of the CRR Symphony Orchestra between 2022-2024. Orhan, who lives in Istanbul and is fluent in French, English and Italian, has conducted all orchestras and opera houses in Turkey many times and has started to achieve international success in recent years.

His international concert engagements include the Sofia Philharmonic Orchestra, Zielona Góra Philharmonic Orchestra, Pori Sinfonietta, Slovak Radio Symphony Orchestra, Albanian Radio Television Symphony Orchestra, Liepāja Symphony Orchestra, Azerbaijan Opera Orchestra, Heidelberg Symphony Orchestra and Sinfonica Città di Grosseto. In addition, in 2024, he gave a concert with the Olten Philharmonic Orchestra at the Amsterdam Concertgebouw, which was highly appreciated by the audience and critics.

In 2023, he collaborated with the Metz Grand Est National Orchestra in a special project within the scope of the Istanbul Music Festival initiative to provide instruments to musicians affected by the Kahramanmaraş earthquake. In the same year, he performed in Italy with the CRR Symphony Orchestra as part of the Preludi D'Autunno Festival of Teatro Fraschini in Pavia, Italy, with a

programme including works by Turkish composers such as Ulvi Cemal Erkin, Ferit Tüzün, Turgay Erdener and Cemal Reşit Rey. Among his published recordings are the Turkish Flute Concertos with Bülent Evcil as soloist.

In addition to his experience in opera houses, Orhan has a wide symphonic repertoire and has conducted concerts with Fazıl Say, Maxim Vengerov, Sabine Meyer, Boris Berezovsky, Pietro Spagnoli, Dmitry Shishkin, Dag Jensen, Lucas Macías Navarro, Bruno Schneider, Alban Gerhardt, Kristóf Baráti, Hanna-Elisabeth Müller, Joë Christophe and many other famous artists.

Orhan has twice won the first prize in the N.F. Eczacıbaşı National Composition Competition (2010/2012). The composer, who has also written three musicals for children, composed an oratorio titled "Kuva-yi Milliye'nin İnsan Manzaraları" in 2018, inspired by Nazım Hikmet's epic poem "Kuva-yi Milliye".

Murat Cem Orhan was among the finalists in the 4th Svetlanov Conducting Competition held in Paris in 2018. He continued his conducting education at Istanbul Mimar Sinan University State Conservatory under the guidance of Maestro Antonio Pirolli and graduated from the conducting class of Prof. Rengim Gökmen at Hacettepe University Ankara State Conservatory. He has also improved his expertise by attending conducting masterclasses organised by Maestro Jorma Panula in Poland, Maestro Alparslan Ertunçalp in Budapest, Maestro Michel Tabaschnik at Accademia Chigiana Musicale and Maestro William Hicks, Conductor of the Chorus of the New York Metropolitan Opera.

Fazıl Say piyano piano

Fazıl Say, her yıl beş kıtada verdiği yüzden fazla konser ile günümüzün en tanınmış klasik müzik sanatçılarından birisidir. Say, öğrenimini Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuarı ve Düsseldorf Schumann Akademisi'nde tamamladı.

Hocaları, Türkiye'deki başlıca müzik pedagogları olan; Mithat Fenmen ve Kamuran Gündemir 'di. Almanya'da ise, ünlü piyanist David Levine ile çalıştı.

1994 yılında New York'da Genç Konser Sanatçıları Yarışması'nda dünya birincisi olduktan sonra konser hayatı tüm hızıyla başladı. Orpheus Oda Orkestrası ile New York Carnegie Hall başta olmak üzere dünyanın önemli sahnelerinde, farklı ülke ve şehirlerinde büyük orkestralar ve şefler ile çalıştı.

Konzerthaus Dortmund, Schleswig- Holstein Müzik Festivali, Alte Oper Frankfurt, Zürcher Kammerorchester, Dresdner Filarmoni 'de daimi sanatçı olarak yer aldı. Solo resitallerinin yanı sıra; Maxim Vengerov, Patricia Kopatchinskaja, Sabine Meyer gibi sanatçılar ile beraber çalıştı. Duolar kurdu ve dünya turnelerine çıktı.

Bir yorumcu olarak, Bach'dan Stravinski'ye Mozart'dan Ravel'e, Beethoven'den Chopin ve Mussorgski'ye kadar pek çok farklı bestecinin eserlerini kaydettiği CD'ler 30'dan fazla ödül ile onurlandırıldı. Sanatçı; yorumcu ve besteci olarak dört kez ECHO Ödülü 'nü aldı. 2016 yılında Bonn'da Uluslararası Beethoven İnsan Hakları, Barış, Özgürlük, Yoksulluğun Azaltılması ve Kapsayıcılık Ödülü'nü aldı. 2017 sonbaharında Duisburg şehrinin Müzik Ödülü'ne layık görüldü. Gramofon Klasik Müzik Ödülü kazandı.

Son yıllarda yorumcu kimliğinin yanı sıra; besteci kimliği ile de ön plana çıkan Fazıl Say, çalışmalarını bu yönde yoğunlaştırdı. "İstanbul Senfonisi", "Mezopotamya Senfonisi", "Universe Senfonisi", "Umut Senfonisi", "5.Senfonisi", "Haremde 1001 Gece" keman konçertosu, "Hezarfen"ney konçertosu, "Hayyam" klarinet konçertosu, "İpek Yolu", "Anadolu'nun Sessizliği", "Su" piyano konçertoları, "Nirvana Yanıyor" "Overture 1914", "Four Preludes", "Symphonic Dances", "Kapalı Çarşı" gibi orkestra eserleri besteledi.

“Divorce”, “4 Şehir Sonatı”, “Space Jump” gibi pek çok oda müziği eseri besteledi, kaydetti. Bu eserler; dünyanın her yerinde hem kendisi hem de farklı yorumcular tarafından repertuvara alındı.

Ayrıca, ‘Nâzım Oratoryosu’, ‘Metin Altıok Ağıtı’, ‘Sait Faik’ ve ‘Hermias’; onun edebiyatı ve müziği bütünleştirerek kurguladığı Türkçe eserleridir. Genç yaşlarında bestelemeye başlayıp yıllarca üzerine çalıştığı “İlk Şarkılar” ve “Yeni Şarkılar” projeleri; 2013-2015 yılları arasında çok satan albümler arasında yer aldı. 2017 yılının sonunda ise “Güz Şarkıları” albümünü yaptı. 2020 yılında “Şu Dünyanın Sırrı”, 2023 yılında ise “Dünya Anne” albümü dinleyenlerle buluştu.

Sanatçının iki yıl üzerinde çalıştığı ve Beethoven’in tüm 32 sonatını yorumladığı 9 CD’lik kayıt projesi 2020 yılının Ocak ayında dinleyici ile buluştu. Pandemi döneminde beste ve kayıt çalışmalarına ağırlık veren sanatçı 2021 yılının ilk aylarında dört kuşak Türk bestecisinin yüzün üzerinde eserini kaydederek, bu arşiv niteliğindeki çalışmayı dinleyicilere sundu. Say’ın yüzün üzerinde bestesi bulunmaktadır.

Fazıl Say is one of the most renowned classical music artists with more than a hundred concerts in five continents in every year. Say, completed his education at Hacettepe University, Ankara State Conservatory and Düsseldorf Schumann Academy. His teachers were Mithat Fenmen and Kamuran Gündemir, major music pedagogues in Turkey. And he also worked with David Levine in Germany.

After winning the first prize in Young Concert Artists Competition in New York in 1994, his concert life started. He worked with major orchestras, conductors and stages in different countries and cities of the world, especially with the Orpheus Chamber Orchestra and New York Carnegie Hall.

He was artist in resident such as Konzerthaus Dortmund, Schleswig-Holstein Music Festival, Alte Oper Frankfurt, Zürcher Kammerorchester, Dresdner Philharmonic. In addition to solo recitals; he has worked with Maxim Vengerov, Patricia Kopatchinskaja, Sabine Meyer, created duo’s and went on world tours.

His CD’s, recorded many different composers, from Bach to Stravinski, from Mozart to Ravel, from Beethoven to

Chopin, Mussorgski; were honored with more than 30 awards. He won Echo Awards four times as a pianist and composer. In December 2016, Fazıl Say was awarded the International Beethoven Prize for Human Rights, Peace, Freedom, Poverty Reduction and Inclusion, in Bonn. In the autumn of 2017, he was awarded the Music Prize of the city of Duisburg. He won Gramophone Classical Music Award.

Fazıl Say has focused on composing in recent years. He composed “İstanbul”, “Mesopotamia”, “Universe” “Hope” and “Fifth” Symphonies, “1001 Night in Harem” violin concerto, “Hezarfen” ney concerto, “Silk Road”, “Water” and “Silence of Anatolia piano concertos. And composed some orchestral works like; “Nirvana Burning”, “Overture 1914”, “Four Preludes”, “Symphonic Dances”, “Grand Bazaar”.

He composed and recorded many chamber musics like; “Divorce”, “4 Cities Sonata”, “Space Jump” . These works were included in the repertoire of many different artists as well as Fazıl Say.

“Nâzım Oratorio”, “Metin Altıok”, “Sait Faik” and “Hermias” are his Turkish works that he composed by integrating literature and music. He started to work on “First Songs “ and “ New Songs “ projects in his youth ages , took their places in best seller albums between 2012-2015 years. He recorded the “ Autumn Songs “ (2017) , :The Secret of This World” (2020) and “Dünya Anne”(2023).

Beethoven Complete Sonatas album met with the audience in 2020 which Say was working on this project for two years and played 32 sonatas of Beethoven. The artist, who focused on composition and recording works during the pandemic period, recorded over a hundred works of four generations of Turkish Composers in the first months of 2021 and presented this archival work to the audience. Say has composed more than hundred works.

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Egmont Overture Op.84

Viyana Klasiklerinin son temsilcisi, Alman besteci Ludwig van Beethoven Klasik dönemi sona erdirip, 19. yüzyıl Romantizmi için geniş ufuklar açmıştır. Bestecinin özellikle senfoni yazısı sonraki kuşaklar için aşılması güç bir model olmuştur. Beethoven'in

yaratıcılığında, Avrupa

senfonizminin iki temel yönü belirlemiştir: Kahramanlık-dramatik (3.5.9. senfonileri) ve lirik-romantik tarzlı senfoniler (4.6.7.8. senfonileri).

Beethoven'in en ünlü uvertürleri dramatik içeriklidir, kahramanlık karakteri taşır. Beethoven eserin özünü o kadar derin açıklamıştır ki, uvertürler bağımsız birer senfonik tür özelliği kazanmıştır. Beethoven'in 11 uvertürü arasındaki en mükemmel eserlerinden biri "Egmont"tur. Besteci bu eseri 1810'da Viyana Saray Tiyatrosu'nda sergilenecek olan Goethe'nin Egmont adlı trajedisi için sahne müziği olarak yazmıştır. Trajik içerikli bir eserdir. 10 bölümlü dizinin en ünlü parçası uvertürdür. Beethoven Egmont'ta, 5. Senfoni'de olduğu gibi eserin ana fikrini – karanlıktan aydınlığa, mücadeleden bağımsızlığa – gerilim dolu, dramatik bir biçimde yansıtır. "Egmont" tek bölümlü bir senfonidir.

Eserin konusu 16. yüzyıl ortalarında İspanyol işgaline karşı başkaldıran Hollanda kontu Egmont'un ülkesinin bağımsızlığı için savaşı ve yaşamı pahasına buna ulaşmasıdır. Uvertür sonat biçiminde kurulmuştur. 3/2 ölçüdeki ağır, iç karartıcı girişle (sostenuto ma non troppo) başlar. Yaylılarda eski İspanyol dansı Saraband'ın ritminde, akorlu sert bir tema sunulur. Bu, istila edenlerin zulmünü ifade eden temadır. Obuada duyulan keder dolu ikinci tema ezilen Hollanda halkını simgeler.

Böylece burada iki düşman kuvvet karşılaşır. Giriş bölümündeki temaların gelişimi Allegro'da devam eder. İkinci tema, azimli, iradeli, cesur Egmont'un temasıdır. Kahramanın mücadelesi, Allegro'nun üç bölümünde (eksponasyon, development, röpriz) dinamizmin aralıksız artması ve keskin çarpışmalarla yansıtılır.

Röprizin sonu, Egmont'un ölümünü belirten trajik doruktur. Goethe'nin yaptığı gibi Beethoven da kahramanın ölümünü halkının bağımsızlığa ulaşması olarak açıklar. Uvertür, 5. Senfoni'nin finalini hatırlatan parlak, törensel, zafer marşı karakterindeki koda ile sona erer.

The last representative of the Viennese Classic, German composer Ludwig van Beethoven ended the Classical Period and opened up new horizons for the 19th century Romanticism. His symphony writing in particular set a model that was difficult to excel for the following generations. Two fundamental aspects of European symphonism manifest themselves in Beethoven's creativity: Heroism – dramatic symphonies (no. 3, 5 and 9) and lyrical and romantic symphonies (no. 4, 6, 7 and 8).

Overtures hold a special place in Beethoven's creativity. As is the case in his other works, Beethoven's bestknown overtures have a dramatic content and heroic character. The composer expressed the essence of the work so deeply that the overtures assumed the character of an independent symphonic genre. Among his eleven overtures, one of the most exquisite is "Egmont". The composer wrote this musical stage work for Goethe's tragedy Egmont to be performed in Vienna Court Theatre in 1810. It has a tragic content. Of the series with ten pieces, the most celebrated piece is the overture. As in his Symphony no. 5, Beethoven reflects the main idea of the work – from darkness to light, struggle to independence – in a tense and dramatic form. "Egmont" is a onemovement symphony.

The work tells the story of a Dutch nobleman, the Count of Egmont who, revolting against the Spanish rule in mid-16th century, fought for the independence of his country and achieved it, sacrificing his life. The overture is built in the form of a sonata. It starts with a gloomy introduction in 3/2 time (sostenuto ma non troppo). The strings present a chorded solid theme with the rhythm of the Spanish dance Saraband. This is the theme representing the cruelty of invaders. The second theme introduced through the oboe symbolizes the oppressed Dutch people.

Thus, two opposing forces confront each other. The development of the themes in the introductory part continues in Allegro. The second theme is the theme of resolute, strong-minded and brave Egmont. The struggle of the hero is reflected through the uninterrupted rise of dynamism and severe clashes in the three parts of Allegro

(exposition, development, reprise). The end of the reprise is the tragic climax indicating Egmont's demise. Just like Goethe did, Beethoven explains the death of the hero as his people's gaining independence. The overture ends in a bright, ceremonial coda with the character of a victory march, reminiscent of the finale of Symphony No. 5.

Camille SAINT-SAËNS (1835-1921)

Piano Concerto No.2, Op.22

Saint-Saëns Fransız müziğinin 19. yüzyılın ikinci yarısında geçirdiği revizyon döneminin öncü bestecisidir. Sanatçı hem Fransız müziğinin kökleri ile derin bağlar kurmuş hem de Alman yapısalcılığını özümseyerek kendinden sonra gelen kuşakların sağlam temeller

üzerinde ilerlemesini sağlamıştır. Yaşadığı dönemin tüm müzik türlerinde eserler vermesine rağmen, en çok senfoni, konçerto gibi alanlarda başarılı olmuştur. Besteci ve eğitimci olarak büyük bir şöhrete kavuşmuş ancak ilerici ve özgün olmadığı gerekçesi ile sert eleştirilere maruz kalmıştır. Özellikle yaşamının son dönemlerinde Debussy, Ravel gibi bestecilerin yenilikçi çalışmalarının karşısında yer alan “geleneğin müzisyeni” olarak görülmüştür. Bunlara rağmen Fransız müziğinin 1870’lerden itibaren yaşadığı Rönesans’ta üstlendiği büyük rol yadsınamaz.

Saint-Saëns, aynı zamanda önemli bir piyanist ve org sanatçısıdır. Bu özelliği piyano konçertolarında açıkça ortaya çıkar.

Sol minör tonundaki ikinci piyano konçertosu Anton Rubinstein’ın Paris’te vereceği bir konser için üç hafta gibi kısa bir sürede bestelenmiş; ilk seslendirmesinde piyanoyu besteci çalmış, orkestrayı Anton Rubinstein yönetmiştir.

İkinci piyano konçertosunun bölüm sıralaması klasik konçerto düzeninin (hızlı-yavaş-hızlı) dışına çıkar; bölümlerin yavaştan hızlıya doğru ilerleyen bir sıralaması vardır. Eser, Saint-Saëns’ın orgda yaptığı bir doğaçlama sonucunda yazdığı cadenza ile açılır. Bu bölüm armonik olarak Bach’ı, piyano yazısı açısından Liszt’i anımsatır. Uzun açılış bölümünün ardından nihayet ana temaya geçilir ve ardından gelen ikinci tema, birinci temanın tutkulu ifadesine zıt bir biçimde, Si bemol tonunda, oldukça huzurlu bir anlatıma sahiptir. İki temanın

sergilendiği bu bölümün ardından piyanonun ön planda olduğu uzun bir serbest bölüm yer alır. Allegro scherzando başlıklı ikinci bölümün enerjik bir karakteri vardır. Presto başlıklı son bölüm ise Mendelssohn’un da İtalyan senfonisinde kullandığı, İtalyan dansı tarantella’nın bir stilizasyonudur. Güçlü bir final bölümüdür.

Geleneğe ve geleneksel formlara bağlılığı ile bilinen Saint-Saëns bourée and gavotte gibi unutulmuş dans formlarının yeniden hayat bulmasına yardımcı olmuştur. Besteci, yaşamı boyunca belirli kalıpların dışına çıkamamakla eleştirilmiş olsa da piyano konçertoları bu durumun dışında tutulmalıdır. Eserin birinci bölümünde Saint-Saëns, geleneksel solist/orkestral eşlik dengesini soliste ağırlık vererek bozmuş; serbest bölümlerin ön planda olduğu özgün ve etkileyici bir yapı elde etmiştir.

Saint-Seans is the pioneering composer of the revision period of French music in the latter half of the 19th century. Having established strong ties with the roots of French music and internalized German structuralism, the artist enabled succeeding generations to proceed on a firm footing. Although he produced works in all genres of his period, he achieved the greatest success in symphony and concerto genres. He enjoyed considerable fame as a composer and educator, but he was also bitterly criticized for not being progressive and original. Particularly in the later years of his life, he was seen as the “traditional musician” relative to composers like Debussy and Ravel, who produced innovative works. Still, the great role he played in the Renaissance of French music after 1870s cannot be underestimated.

Saint-Seans was also a major pianist and organist. This quality of his manifests itself openly in his piano concertos.

He composed his second piano concerto in G minor in only three weeks for Anton Rubinstein’s Paris concert. In the premiere, the composer played the piano and Anton Rubinstein conducted the orchestra.

The movements in the second piano concerto, ordered from slow to fast, diverges from the classical concerto sequence (fast-slow-fast). The work is opened with a cadenza Saint-Seans wrote while improvising on the organ. This part reminds Bach with its harmony, and Liszt in terms of its piano text. After a prolonged opening, finally the main theme is introduced. The second theme, running contrary to the ambitious expression of the first, is in H flat and has

a peaceful expression. This part presenting two themes is followed by a long free part where piano is in the foreground. The second movement titled Allegro scherzando has an energetic character. Presto, the final movement, is a stylization of the Italian dance tarantella, which Mendelssohn used in his Italian symphony. It is a strong finale movement.

Known for his dedication to tradition and traditional forms, Saint-Saens helped revitalize obsolete dance forms like bourée and gavotte. Although the composer was criticized for his failure to go beyond certain patterns, his piano concertos should be considered an exception. In the first movement, Saint-Seans shifted the traditional soloist/orchestral accompaniment balance to the soloist, and obtained an authentic and impressive structure foregrounding free passages.

Didem Coşkunseven, Engin Dağlık

Antonín DVOŘÁK (1841-1904)

Symphony No.8, Op.88

1874 yılında St. Vojtech kilisesinin orgcusu olarak göreve başlayan Dvořák aynı yıl, Avusturya hükümetinin sanatçılara sunduğu bir burstan yararlanmak üzere başvurur. Bu ilk başvurusundan başarılı bir sonuç almasının ardından bir sonraki yıl

tekrar başvurduğunda değerlendirme jürisinde Brahms da vardır. Dvořák'ın müziğinden çok etkilenen Brahms'ın yardımları sayesinde Almanya'da eserleri basılıp, siparişler almaya başlar.

Bu sayede uluslararası ölçekte önemli bir tanınırlığa sahip olan besteci 8. Senfoninin yazıldığı 1880'li yıllarda Çeklerin Avusturya ile yaşadığı şiddetli siyasi sorunlar sebebiyle müziğini seslendirmekte önemli sıkıntılar yaşamaktadır. Zaten bu eserin siparişi de Dvořák'ı önemli ölçüde rahatlatacak şekilde İngiltere'den gelmiştir.

Londra Filarmoni Derneği'nin sanatçıyı onursal üyeliğe layık görüp eseri sipariş etmesinden dokuz ay sonra 22 Nisan 1885'de ilk seslendirme gerçekleştirilir. Brahms ile olan arkadaşlığı sonrasında kesin olarak Avrupa merkezi akımlarına yakın durmaya başlayan sanatçı, bu eseri ile

Brahms benzeri bir "klasist" anlayışa yönelmiş, Slav etkileri bu anlayışı süsleyecek renkler olarak kullanmıştır.

Ancak bu dönemlerde bestecinin kariyerinin almış olduğu yön sanatındaki yapısal ve estetik seçimleri derinden etkiler. Avusturya ile Çeklerin yaşadığı gerilim ve İngiltere müzik çevrelerinin kendisine olan yoğun ilgisi Dvořák ın Alman dili kültür bölgesinden uzaklaşmasına yol açar. 1890 yılında ilk seslendirmesi Prag'da yapılan ve Londra'da yayınlanan (daha önceki yedi senfonisi Berlin'de yayınlanmıştır) 8. Senfonisinde bu ortam değişikliğinin yarattığı etkiler açık bir biçimde görülür. Klasik biçimlerin nesnelliğinden sıyrılarak daha tasvirsel anlatım biçimlerine, öznel duygusal aktarımlara yönelir.

Yapıtın birinci bölümü genel hatlarıyla sonata allegro biçimine sadıktır, ancak doğa tasvirlerini, Bohemya'yı anımsatan ezgileri ön plana alır.

Bu bölümün en belirgin özelliği yapıda yer alan tüm tonların önce minör sonra majör olarak duyurulmasıdır. Bu durum duygusal bir tutarsızlığa değil; daha coşkulu, tutkulu bir anlatımın ortaya çıkmasına sebep olur. İkinci bölümde de mat ve parlak tonal renkler arasında gidiş gelişler devam eder; bestecinin bu bölümde ortaya koyduğu duygusal paletin zenginliği etkileyicidir. Üçüncü bölüm yine yerel öğelerin ön plana çıktığı bir valstir. Bu bölümün ortasında yer alan Sol Majör bölümde bestecinin kariyerinin başlarında yazdığı (1874) Tvrde Palice (İnatçı Âşıklar) isimli komik operadan alınma bir tema yer alır. Final bölümü, dinleyiciyi son bir kez coşkulu bir yolculuğa çıkmak üzere çağıran bir trompet fanfarı ile açılır. Bohemya danslarını anımsatan bir temanın pek çok farklı çeşitlemesinden oluşan bu yolculukta doğanın en fırtınalılarından en dingin anlarına kadar pek çok farklı haline tanıklık edilir.

Dvorak started working as the organist at the St. Vojtech Church in 1874 and in the same year, he applied for a scholarship the Austrian government offered to artists. Following this first application, which was successful, he made a second application the next year and this time, Brahms was on the jury. Impressed by Dvorak's music, Brahms helped him publish his works in Germany and receive commissions.

Although he had achieved considerable international fame, the composer started to experience significant problems in having his works performed during 1880s, when he was

writing his Symphony no. 7, because of the bitter political conflict between the Czechs and Austria. To the relief of Dvorak, the work was commissioned from England.

The symphony was premiered on April 22, 1885, nine months after the composer was named an honorary member of the Philharmonic Society in London and was commissioned the work. Having a certain affinity for the central movements of Europe, especially after befriending Brahms, Dvorak started to show a Brahms-like “classicist” understanding in this work, where he used the Slavic influences as decorative colors.

However, the path that the composer’s career took in this period created a substantial impact on the structural and esthetic choices he made. The tension between Austria and Czechs, combined with the close interest the English music circles had in him, led the composer to gradually withdraw from the German-speaking culture. His Symphony no. 8, premiered in Prague in 1890 and published in London (his other seven symphonies were published in Berlin), shows clear signs of this change. Moving away from the objectivity of classical forms, Dvorak now tended towards more descriptive forms of expression and subjective, emotional transfers.

The first movement of the work remains loyal to the sonata allegro form in general terms, while melodies reminiscent of nature descriptions and Bohemia are foregrounded.

The most prominent characteristic of the movement is that all the tones in the structure are heard first in the minor and then in the major. This shift does not lead to an emotional inconsistency, but rather a more enthusiastic and ambitious expression. The alternations between dull and bright tonal colors continue into the second movement, creating an impressively rich palette of emotions. The third movement is a waltz, where, once again, local elements come to the fore. The part in G major in the middle of this movement includes a theme taken from the comic opera Tvrdé Palice (The Stubborn Lovers) the composer wrote early in his career (1874). The final movement opens with a trumpet fanfare inviting the audience to have a jubilant journey for the last time. During this journey composed of variations on a theme reminiscent of Bohemian dances, the audience witnesses many different states of the nature, from the fiercest moments to the mildest ones.

Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman 1 st Violin İrina Nikotina <i>konzertmeister yrd.</i> <i>asst.</i> Bahar Kutay Vseslava Öztürk Süreyya Defne Davut Aliyev Elena Postnova Anna Chebukova Hüseyinali Hüseyinaliyev Svetlana Rebresh Buse Korkmaz* Hande Gürsel* Bensu Ünsal*	Flüt Flute Albena Sezer <i>grup şefi</i> <i>principal.</i> Ashihan Sağıroğluları* Obua Oboe Ogün Koyunoğlu <i>grup şefi</i> <i>principal</i> Viktoriya Tokdemir Klarnet Clarinet Nusret İspir <i>grup şefi</i> <i>principal</i> Leonid Volkov Fagot Bassoon Onur Üzülmaz* Ezgi Tandoğan Korno Horn Barış Bayer* Fulya Kılıçtaş* Hasan Erim Hacet Tuğçe Divrik Trompet Trumpet Julian Lupu <i>grup şefi</i> <i>principal</i> Onurcan Çağatay Trombon Trombone Cem Güngör <i>grup şefi</i> <i>principal</i> Mehmet Ali Baydar Aleksy Medvedev Tuba Noriyoshi Murakami Vurmalı Çalgılar Percussion Aydın Mecid <i>grup şefi</i> <i>principal</i>
2. Keman 2 nd Violin Feruza Abdullayeva <i>grup şefi</i> <i>principal</i> Nazik Rahmedova <i>grup şefi yrd.</i> <i>principal asst.</i> Marina Agapova Adelya Ateşoğlu Nil Cetiz İskender Okeev Senem Akgöl* Çise Korkmaz* Eda Aymergen* Buse Biçer Atasayar*	Viyola Viola Cavid Cafer <i>grup şefi</i> <i>principal.</i> Yukiyo Hirano <i>grup şefi yrd.</i> <i>asst.</i> Sema Hakioglu Elif Kuştan Tijana Silinger Laura Ann Krentzman Günsu Erdem Turan* Can Taylan Viyolonsel Violoncello Serdar Rasul <i>grup şefi yrd.</i> <i>principal</i> Artur Rahmatulla Yiğit Ülgen Verda Çavuşoğlu Damla Çaylı Güngör* Ekin Dila Demirtaş Kontrbas Double Bass Sergey Margulis <i>grup şefi</i> <i>principal.</i> Dritan Gani Zurab Tsitsushvili Burak Noyan Şalva Gagua*

Gelecek Program

Next Program

7 Eylül September 2024
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Odeon

Uçan Orkestra The Flying Orchestra

Howard Griffiths şef conductor
Öznur Serçeler anlatıcı narrator

Cartoon Collection
Ratatouille
Jungle Book
Mickey Mouse March
Frozen
H. Griffiths | The Flying Orchestra

21 Eylül September 2024
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Odeon

Yüzüklerin Efendisi Lord of the Rings

Can Okan şef conductor
Saygun Filarmoni Korosu Saygun Philharmonic Choir
Çiğdem Aytepe koro şefi choirmaster

The Fellowship of the Ring | A Knife in the Dark
The Fellowship of the Ring | Concerning Hobbits
The Fellowship of the Ring | The Bridge of Khazad Dum
The Fellowship of the Ring | The Prophecy
The Fellowship of the Ring | The Shadow of the Past
The Two Towers | The Riders of Rohan
The Two Towers | Evenstar
The Two Towers | Isengard Unleashed
The Two Towers | Gollum's Song
The Two Towers | Forth Eorlingas
The Return of the King | Hope and Memory
The Return of the King | Minas Tirith
The Return of the King | The Fields of the Pelennor
The Return of the King | The White Tree

29 Eylül September 2024
Pazar Sunday, 15.00
Bilkent Odeon

Peter ve Kurt Peter and the Wolf

Can Okan şef conductor
Yekta Kopan anlatıcı narrator
Beril Ece Güney piyano piano
İlkyaz Günaydın piyano piano

C. Saint-Saëns The Carnival of the Animals
S. Prokofiev Peter and The Wolf

5 Ekim October 2024
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Odeon

Gezegener The Planets

(NASA görüntüleri eşliğinde with NASA's footage)

Romain Dumas şef conductor
Umut Yıldız anlatıcı narrator

G. Holst The Planets, Op.32

www.bso.bilkent.edu.tr
bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: **(312) 290 1775**

/BilkentSymphonyOrchestra

/bilkentsymphony

/bilkentsymphony

/BilkentSymphonyOrchestra

Bilkent Symphony Orchestra